

формування інтегрованих організаційно-правових структур є об'єднання різних видів потенціалів для ефективного управління потенціалом в цілому.

Різні типи інтегрованих структур бізнесу мають специфічні особливості, характерні риси і неоднаковий ступінь інтеграції. Проте саме інтегровані структури бізнесу займають домінуючі позиції у світовій економіці.

Список використаних джерел:

1. Ганущак-Єфіменко Л. М. Інтегровані структури бізнесу та їх роль в економіках країн світу / Л. М. Ганущак-Єфіменко // Актуальні проблеми економіки. – 2011. – № 11(125). – С. 121–128.

2. Ганущак-Єфіменко Л. М. Особливості формування інтегрованих бізнес-структур / Л. М. Ганущак-Єфіменко, І. В. Коберник // Актуальні проблеми економіки. – 2012. – № 3(129). – С. 154–160.

3. Косата І. А. Сутність та класифікація основних видів інтегрованих структур бізнесу / І. А. Косата // Бізнес Інформ. – 2015. – № 9. – С. 252–256.

4. Марчук Л. П. Особливості функціонування інтегрованих структур в умовах інноваційного розвитку / Л. П. Марчук // Економіка і регіон. – 2012. – № 1. – С. 189–194.

Ракицька С.О.

кандидат економічних наук, доцент;

Грек Л.В.

студент,

Одеська державна академія будівництва та архітектури

ЧИННИКИ СТАБІЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ БУДІВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Будівництво відіграє значну роль у створенні умов для розвитку країни та її регіонів, інтенсифікація будівельної галузі спричиняє економічне зростання у країні і виникнення необхідних умов для вирішення багатьох соціальних проблем. Підприємства будівельного комплексу України забезпечують інші галузі національного господарства новими основними фондами, виконують роботи чи надають послуги з реконструкції, ремонту та технічного переоснащення діючих об'єктів.

Сучасні будівельні підприємства функціонують в умовах складного, багатофакторного і динамічного зовнішнього середовища. Високий рівень невизначеності є характерною ознакою ринкової економіки, проте нестабільна політична і соціально-економічна ситуація в країні значно посилюють ступінь ризику прийняття рішень. За таких обставин особливої актуальності набуває постійний моніторинг рівня стійкості підприємств з метою попередження кризових явищ на ранніх етапах, а проблема забезпечення керованості і стабільності економічних об'єктів носить системний характер і потребує глибоких теоретичних досліджень. Питання сталого розвитку економічних систем та можливості його досягнення аналізували вітчизняні та іноземні

вчені, зокрема О.О. Веклич, Н.І. Верхоглядова, Е.В. Гірусов, А.Ф. Гойко, О.М. Гончаренко, В.А. Гросул, Б.М. Данилишин, Г. Дейлі, В.Л. Іванов, Л.С. Макуха, Д. Медоуз, Л.Г. Мельник, О.І. Карінцева, О.Г. Осауленко, О.П. Рахнянська, О.І. Шубравська та ін. [1-8]. Адже економічна стійкість є однією з найважливіших передумов успішного розвитку господарюючого суб'єкту, вона характеризує здатність підприємства дотримуватись визначеної траєкторії розвитку та протистояти зовнішнім та внутрішнім негативним факторам. За визначенням Верхоглядової Н.І. «Нестійкий розвиток будівельного підприємства – це порушення його здатності функціонувати і втрата або отримання нових можливостей розвиватися з приростом результату порівняно з попереднім періодом в умовах дії чинників, що породжуються стосунками в ринковій економіці і створює погрози або сприятливу ситуацію для стійкого соціально-економічного і екологічного розвитку майбутніх поколінь» [1, с. 17].

Зовнішнє середовище будівельного бізнесу встановлюють соціальні, економічні, політичні та демографічні умови, які формуються на макрорівні і зазвичай вивчаються в межах PEST-аналізу. До визначальних чинників слід віднести ступінь соціальної напруги в суспільстві, нормативно-правову базу та її сприяння (або перешкоджання) будівельній діяльності, рівень податкового навантаження та адміністративних бар'єрів, наявність (або відсутність) дієвих механізмів фінансово-кредитної підтримки будівельної сфери, міру втручання органів державної влади в діяльність суб'єктів господарювання тощо.

Будівельна галузь має певну специфіку, яка проявляється в значному впливі кліматичних умов, наявності сезонних коливань попиту і виробничої активності. Вказані особливості мають враховуватися при оцінці можливостей забезпечення стійкого розвитку будівельної організації.

Стабільність ринкового середовища підприємства визначається насамперед попитом на його продукцію або послуги. Тому найважливішими зовнішніми чинниками впливу на діяльність будівельного підприємства є розвиток споживчого ринку, який свідчить про стан попиту на будівельну продукцію, рівень життя населення, що вказує на ступінь платіжного забезпечення його потреб. Також значну дію чинить купівельна спроможність гривні та інфляційні очікування, рівень ділової активності населення, тобто його схильність до реалізації підприємницьких ініціатив.

До факторів, що формуються в безпосередньому оточенні будівельної організації і мають переважно галузевий характер, слід віднести рівень конкуренції в галузі, частку ринку, специфічні властивості постачальників і споживачів продукції, технологічний розвиток, особливості регіону розміщення підприємства.

Необхідно враховувати, що можливості зворотного впливу на фактори макросередовища у будівельного підприємства практично відсутні. При цьому воно може впливати на постачальників, споживачів продукції, а також конкурентів, тобто на своє безпосереднє оточення. Але найбільших змін при здійсненні стратегічного управління з метою забезпечення стійкого розвитку зазнає внутрішнє середовище організації. Його формують наступні чинники:

Виробничі фактори включають форми та методи організації виробництва, технологічні особливості, виробничі потужності, освітньо-кваліфікаційний рівень керівництва та персоналу.

Управлінські фактори характеризують насамперед якість здійснення управління підприємством, рівень мотивації персоналу, системи комунікацій і контролю на підприємстві.

Фінансові чинники визначаються спроможністю керівництва залучити для розвитку підприємства фінансові ресурси, достатні за обсягом і прийнятні за джерелами, рівнем прибутку та потенціалом його реінвестування, показниками фінансового стану, пропорціями між власним і залученим капіталом;

Інноваційні фактори включають інноваційний потенціал підприємства та рівень його використання, тобто інноваційної активності підприємства. Також значну роль відіграють інформаційні системи підприємства та врахування фактору часу, тобто спроможність виробляти інноваційну конкурентоспроможну будівельну продукцію у стислі строки.

Маркетингові фактори залежать від розвиненості на підприємстві системи дослідження ринку, обґрунтованості маркетингової політики, тобто вибору цільового ринку і позиціонування будівельної продукції на певних його сегментах.

Таким чином, забезпечення стабільного функціонування та розвитку підприємств будівельної сфери в сучасних умовах вимагає від них постійних стратегічних змін в напрямку вдосконалення виробничого потенціалу, структури управління, розширення ринків збуту, підвищення якості продукції та послуг, розробки інвестиційної та інноваційної політики, за умов врахування максимальної кількості чинників мікро- та макросередовища.

Список використаних джерел:

1. Верхоглядова Н. І. Нестійкий розвиток підприємства: суть і визначальні чинники [Електронний ресурс] / Н. І. Верхоглядова, Ю. В. Лисенко, І. В. Кононова. – Електрон. текстові дан. // Інвестиції: практика та досвід: Аналіз. Прогнози. Коментар. – 2015/1. – № 7. – С. 14-18.
2. Гончаренко О. М. Формування механізму стійкого розвитку підприємства в умовах невизначеності економічного середовища [Текст]: автореф. дис. ... д-ра екон. наук: 08.00.04 / Гончаренко Олена Миколаївна; Одес. нац. екон. ун-т. – Одеса, 2014. – 43 с.
3. Гросул В. А. Теоретичні підходи щодо визначення сутності стійкого розвитку підприємства / В. А. Гросул, Г. С. Мамаєва // Сталій розвиток економіки. – 2012. – № 7. – С. 104–107.
4. Иванов В. Л. Организация управления экономической устойчивостью предприятия на основе совершенствования его организационной структуры управления / В. Л. Иванов. – Луганск: Изд-во ВНУ им. В. Даля, 2007. – 148 с.
5. Макуха Л. С. Стійкий розвиток підприємств: сучасний стан проблеми [Електронний ресурс] / Л. С. Макуха. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/natural/Upsal/2008_5/08mlscsp.pdf
6. Мельник Л. Г. Основи стійкого розвитку: навч. посіб. для післядиплом. освіти / Л. Г. Мельник. – Суми: Університетська книга, 2006. – 383 с.
7. Рахнянська О. П. Економічна стійкість підприємства [Електронний ресурс] / О. П. Рахнянська // Проблеми системного підходу в економіці підприємств. – 2009. – № 10, т. 2. – Режим доступу: <http://jrn1.nau.edu.ua/index.php/EPsAE/article/view/4424/4553>

8. Шубравська О. І. Сталий економічний розвиток: поняття і напрямки дослідження / О. І. Шубравська // Економіка України. – 2005. – № 1. – С. 36–42.

Снесар В.А.

студентка;

Гадецька З.М.

*кандидат технічних наук, доцент,
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького*

CASE-ТЕХНОЛОГІЇ – МЕТОДОЛОГІЧНА ТА ІНСТРУМЕНТАЛЬНА БАЗА ІТ-КОНСАЛТИНГУ

Консалтинг – це діяльність фахівця чи цілої фірми, що займаються стратегічним плануванням проекту, аналізом і формалізацією вимог до інформаційної системи, створенням системного проекту, іноді – проектуванням додатків [4, с. 98].

Основними цілями розробки консалтингових проектів є:

- уявлення діяльності підприємства міста і які у ньому технологій у вигляді ієрархії діаграм, які забезпечують наочність й повноту їх відображення;
- формування, виходячи з аналізу пропозицій з реорганізації, організаційно-управлінської структури;
- упорядкування інформаційних потоків (зокрема документообігу) всередині підприємства;
- вироблення рекомендацій з побудови раціональних технологій роботи підрозділів підприємства його взаємодії з зовнішнім світом;
- аналіз вимог, і проектування специфікацій корпоративних інформаційних систем;
- рекомендації щодо застосування та впровадження існуючих систем управління підприємствами [5, с. 112].

ІТ-консалтинг (англ. IT consulting) – консалтинг в сфері інформаційних технологій (ІТ). Є одним з численних напрямків консалтингу (консалтингових послуг). На сьогоднішній день більшість компаній використовує ІТ в управлінні своїм бізнесом. Інформаційні технології дозволяють робити бізнес більш наочним, більш керованим, більш прогнозованим.

ІТ-консалтинг – це послуга, яку пропонують ІТ-компанії (як правило в питаннях комплексних проектів), а також незалежні експерти в тому чи іншому напрямку ІТ (зазвичай у вузькому спектрі, наприклад, захист від DDOS атак). Послуга з надання ІТ-консалтингу, як правило, включає наступні пункти:

- оптимізація витрат на впровадження інформаційних технологій, ІТ-рішень в рамках компанії;